

SI NEI TIL VOLD MOT KVINNER!

En informasjonsbrosjyre fra MiRA-Senteret

SI NEI TIL VOLD MOT KVINNER!

Hva er vold mot kvinner?

Vold mot kvinner er et universelt fenomen som må ses i sammenheng med at kvinner gjennom alle tider og i nesten alle samfunn har hatt en svakere posisjon i samfunnet enn menn.

«Vold mot kvinner kan ha mange årsaker. Uansett årsak er det imidlertid et påtrengende behov for handling som kan stoppe denne volden.»

I patriarkalske samfunn er kvinner underordnet menn, og menns normer og verdier dominerer den sosiale orden. Menns vold mot kvinner forekommer

i alle samfunnslag og på alle samfunnsområder, for eksempel i rettsystemet, på arbeidsmarkedet, i helsesystemet o.a.

Vold mot kvinner kan ha mange årsaker. Uansett årsak er det imidlertid et påtrengende behov for handling som kan stoppe denne volden. Gjennom hele forrige århundre kjempet kvinner for sine rettigheter og for likestilling i det sosiale, politiske og økonomiske liv. Denne kampen har ført til at det i mange land i dag finnes lover som beskytter kvinner både i private hjem og i det offentlige rom. FN har også fokusert vidt på alle former for vold mot kvinner

og har utarbeidet mange viktige konvensjoner for å beskytte dem. Den aller viktigste er *Konvensjonen om å avskaffe alle former for diskriminering mot kvinner* som ble vedtatt av FNs generalforsamling i desember 1979.

Ulike former for vold

Den mest vanlige formen for vold mot kvinner er vold i hjemmet. Vold innenfor hjemmets fire vegger henger svært ofte sammen med stress, psykiske lidelser, bruk av alkohol eller narkotiske stoffer, frustrasjon osv. Omfattende forskning har vist at hjemmet er det farligste stedet kvinner kan oppholde seg.

Volden kan være både fysisk og psykisk. Den kan arte seg som dytting, klyping, stikking, spyting, slåing og sparking. Noen opplever å bli slått med tunge eller harde gjenstander, å bli dratt etter håret, å få kastet kokende vann eller syre over seg, å bli påtent eller voldtatt. Den fysiske volden kan få fatale konsekvenser for kvinnen som blir mishandlet, og kan i verste fall ende med drap. Det er ikke uvanlig at mishandlingen øker i intensitet og omfang over tid.

Psykisk vold kan bestå i gjentatt verbal

trakassering, bevisst skremming eller innesperring. Når menn forsøker å kontrollere kvinners kontakt med familie og venner, nekter henne å bruke telefon eller e-post, fratar henne penger for å «passivere» henne og lignende, er dette psykisk vold.

Vold mot kvinner kan videre ha ulike uttrykksformer i ulike kulturer. Det gjelder for eksempel for omskjæring og tvangsekteskap.

Vold mot kvinner påvirker alle

Når en kvinne blir mishandlet, uavhengig av om hun er datter, mor, søster eller kone, påvirker det hele familien. Ved siden av de alvorlige fysiske og psykiske konsekvensene for offeret, vil barna i familien også lide psykisk når de er vitne til volden. I noen tilfeller blir også barna fysisk mishandlet.

I noen tilfeller kan det skyldes at de er direkte involvert i et voldstilfelle fordi de for eksempel forsøker å beskytte offeret, i andre sammenhenger kan de havne i situasjonen ved en tilfeldighet.

«Den mest vanlige formen for vold mot kvinner er vold i hjemmet. . . forskning har vist at hjemmet er det farligste stedet kvinner kan oppholde seg.»

Forebyggende arbeid

Ingen former for vold mot kvinner kan aksepteres i noe samfunn eller noen kultur. I Norge har myndighetene tatt viktige initiativ for å forebygge vold. Det finnes lover som beskytter kvinner, krisesentre som hjelper kvinnene i akutte krisesituasjoner, frivillige organisasjoner (NGOer) og mange andre institusjoner og grupper som arbeider mot vold mot kvinner.

**INGEN FORMER FOR
VOLD MOT KVINNER
KAN AKSEPTERES!**

DERSOM DU BLIR UTSATT FOR VOLD, MÅ DU:

1. POLITI: Ta kontakt med nærmeste politistasjon. Alle politidistrikt i landet har en egen familievoldskoordinator som skal bistå kvinner som er utsatt for vold.

2. LEGE/HELSEPERSONELL: Ta kontakt med lege eller annet helsepersonell for å vurdere eventuelle fysiske skader eller misbruk. Det er svært viktig å rapportere fysisk mishandling og ikke holde den for deg selv.

Mange kvinner forteller ikke helsepersonell at blåmerker og arr er forårsaket av vold fra ektemannen eller en annen voldsutøver. De kan enten være redde for å involvere utenforstående i familieproblemene, eller voldsutøveren kan ha truet dem til ikke å fortelle noen om det. Helsepersonell skal være opplært til å tolke signaler om vold og til å gi offeret den hjelpen hun trenger.

3. KRISESENTER: Ta kontakt med et krisesenter for assistanse. Krisesentrene kan hjelpe kvinner og barn som er utsatt for vold med et midlertidig, trygt oppholdssted. Krisesentrene kan også hjelpe å finne advokat, nytt bosted og gi annen praktisk hjelp.

4. ORGANISASJONER: Ta kontakt med frivillige organisasjoner, for eksempel MiRA-Senteret, for å få informasjon om juridiske rettigheter, for å komme i kontakt med andre kvinner i samme situasjon, for moralsk støtte eller for å få hjelp til å bearbeide traumatiske opplevelser som vold og misbruk.

5. NABOER/VENNER: Ta kontakt med naboer og venner for støtte. Forskning i mange land har vist at det tar lang tid før kvinner våger å snakke om vold i familien. Så lenge kvinnen forholder seg taus om situasjonen, gis voldsutøveren makt til å fortsette volden. Det er derfor svært viktig å snakke med noen. Voldelig adferd kan ikke rettferdiggjøres, og overgriperen må ikke beskyttes i familieærens eller kultu-

rens navn. Å beskytte familiens ære er alles ansvar, både kvinner og menn. Kvinner skal ikke måtte bære byrden alene ved å akseptere familievold.

6. SOSIALKONTOR: Ta kontakt med sosialkontoret på hjemstedet ditt dersom du vil bryte ut av et voldelig ekteskap, men ikke har økonomi til å starte et nytt liv på egenhånd.

Barn som opplever vold hjemme bør ta kontakt med en person de stoler på, for eksempel en lærer, lederen på fritidsklubben, foreldrene til en venn eller andre. Både skolen og barnevernet har plikt til å bryte inn dersom de mistenker at barn blir utsatt for vold.

Krisesentersekretariatet

Storgata 11, 0155 Oslo

Telefon: 23 01 03 41

E-post: ks.sekretariatet@oslo.online.no

Internett: www.krisesenter.com

Fylkesvis oversikt over krisesentrene

i Norge kan du få på: www.noabuse.no/so/kri.htm

Telefonnummer til enkelte krisesentre og krisetelefoner står under «Generell informasjon» i telefonkatalogen. *Opplysningen, tlf. 1881*, gir også opplysninger om krisesentre, krisetelefoner og støttesentre mot incest.

Politiet i Oslo (hele døgnet)

Telefon: 22 66 90 50 / 02800

Politiets alarmnummer – kun nødtelefon: 112

Alternativ til vold i Oslo

Korsgata 28 B, 0551 Oslo

Telefon: 23 23 15 70

E-post: atv-alle@online.no

Internett: www.alternativtilvold.no

Alternativ til vold har tilbud til både kvinner og menn

DIXI Ressursenter for kvinner utsatt for voldtekt (Oslo)

Postboks 6715, St. Olavs Plass, 0130 Oslo

Telefon: 22 11 43 20

E-post: dixioslo@online.no

Internett: www.dixi.no

Ta kontakt med MiRA-Senteret dersom du trenger hjelp eller ønsker svar på spørsmål om vold mot kvinner.

VI HAR TAUSHETSPLIKT!

MiRA-Senteret

Storgata 38, Oslo (4. etg.)
Postboks 1749 Vika, NO-0121 Oslo

Telefon: 22 11 69 20
Faks: 22 36 40 19

E-post: krisehjelp@mirasenteret.no
Internett: www.mirasenteret.no

